

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

เหตุผล

โดยที่สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการประกอบด้วยบุคคลสามกลุ่ม คือ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา แต่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาอันได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มุ่งเน้นใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก ส่วนการบริหารงานพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ส่งผลให้การบริหารงานบุคคล การให้สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของบุคคลทั้งสามกลุ่มดังกล่าวมีความแตกต่างกัน สมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาเป็นการเฉพาะ ครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่ม เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกรอบมาตรฐานในการกำหนดตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นของบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาทุกกลุ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคล
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

- มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
 - (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการ กลุ่มสายงานบริหาร หรือกลุ่มสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการ กลุ่มสายงานบริหาร หรือกลุ่มสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

“ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติงานใด ๆ ที่มีในงานในกลุ่มสายงานตามมาตรา ๓๔

“สภาสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

“สภาคณาจารย์” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏและกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสภาคณาจารย์หรือองค์กรที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์ทำนองเดียวกันตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาหรือการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการเว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า กบอ. ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
เลขาธิการ ก.พ. และเลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน
ไม่เกินแปดคน

(๔) ผู้แทนนายกสภามหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวนสองคน
ผู้แทนนายกสภามหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวนหนึ่งคน และผู้แทน
นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนอธิการบดีของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวนสองคน ผู้แทนอธิการบดี
ของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนอธิการบดีของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาอื่น
จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวนสองคน
ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวนหนึ่งคน และผู้แทน
ประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
หรือตำแหน่งที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือตำแหน่งประเภทวิชาการ
ระดับทรงคุณวุฒิ หรือเป็นผู้บริหารจากภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเป็นที่ประจักษ์
และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล กฎหมาย
หรือการบริหารจัดการภาครัฐ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ กรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ต้องไม่มาจากสถาบันอุดมศึกษา
แห่งเดียวกัน

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้พ้นจากตำแหน่งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา อธิการบดี หรือประธานสภาคณาจารย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา
- (๒) ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นอย่างเหมาะสม

(๓) กำหนดมาตรฐานการจัดทำกรอบอัตราค่าจ้าง การบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงานและการออกจากราชการ การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลและการรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๔) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตราค่าจ้างของสถาบันอุดมศึกษา

(๕) ออกกฎเกี่ยวกับการรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๘๒ ทั้งนี้เมื่อกฎดังกล่าวได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) กำหนดอัตราค่าตอบแทนเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินงบประมาณให้แก่นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๗) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่ควรได้รับ

(๘) กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

(๙) ออกระเบียบหรือกำหนดมาตรฐานอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี

มอบหมาย

การกำหนดมาตรฐาน การจัดทำฐานข้อมูล และการรายงานตาม (๓) และ (๘) ต้องไม่สร้างภาระแก่สถาบันอุดมศึกษาเกินสมควร

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดให้แจ้งส่วนได้เสียนั้นต่อที่ประชุม และจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย

การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การจ่ายเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับผิดชอบในกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และดำเนินการตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๓) คนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเป็นประธาน

(๒) ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนอธิการบดีซึ่งมาจากการเลือกกันเองของอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของประธานคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา กฎหมาย หรือการบริหารงานบุคคล จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิการบดี หรือดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์

มาตรา ๑๖ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กรณีที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาถูกสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามมาตรา ๖๐

(๒) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๖๓

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์อาจแบ่งคณะเป็นคณะย่อย ประกอบด้วยกรรมการจำนวนตั้งแต่สามคน แต่ไม่เกินห้าคนต่อหนึ่งคณะได้

มาตรา ๑๙ การประชุม และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

หลักการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๒๐ การบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า เพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งหมายให้ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม และสามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา ๒๑ การบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กร และลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่น แก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ต้องเป็นธรรมและตรวจสอบได้ โดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือ สังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปตามหลักแห่งความยุติธรรม

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๒๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการพัฒนาและประเมินความรู้ ความสามารถและสมรรถนะในการทำงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานและเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งนี้ ตามมาตรฐาน ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือไปเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันทางวิชาการอื่น ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ โดยให้ถือว่าการลาดังกล่าวเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา และให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ลา นั้นยังคงได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นในระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้ถือว่าวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ และวันหยุดตามประเพณี ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับวันหยุดราชการประจำปี เป็นวันเวลาทำงาน วันหยุด และวันหยุด ตามประเพณีของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา แต่สภาสถาบันอุดมศึกษา จะกำหนดให้มีวันเวลาทำงาน หรือวันหยุดแตกต่างไปหรือเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ สถาบันอุดมศึกษาในการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดทำกิจกรรมอื่นก็ได้

มาตรา ๒๕ การลาของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๒๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในนิติบุคคลใด ๆ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ หรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี หรือได้รับอนุญาตจากสภาสถาบันอุดมศึกษา การอนุญาตของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินกิจการของนิติบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษา และไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้น หรือบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นเป็นบุคลากรประเภท ทำงานไม่เต็มเวลา

มาตรา ๒๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีออกจางาน

เพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งและดำเนินการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นนายจ้างและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา เป็นลูกจ้างตามกฎหมายดังกล่าว

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาเข้าประกันตนด้วยความสมัครใจตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม สถาบันอุดมศึกษาจะจ่ายเงินสมทบในฐานะนายจ้างตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาก็ได้ โดยคำนึงถึงสถานะทางการเงินของสถาบันอุดมศึกษานั้น

(อยู่ระหว่างการศึกษาค้นข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม)

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประกันสุขภาพแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาทุกคนซึ่งปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษา

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประสงค์จะให้ การประกันสุขภาพตามวรรคหนึ่งคุ้มครองถึงบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตน ผู้นั้นต้องรับผิดชอบเบี้ยประกันสุขภาพส่วนเพิ่มเอง เว้นแต่ข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(อยู่ระหว่างการศึกษาค้นข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม)

มาตรา ๒๙ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีสวัสดิการ การสงเคราะห์ สิทธิประโยชน์ หรือความช่วยเหลืออย่างใด ๆ เพิ่มเติมให้แก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๐ บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับใดที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดขึ้น ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา หากมีหรืออาจมีผลกระทบต่อ สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและ ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาโดยเปิดเผยและอย่างทั่วถึงก่อน และให้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบ การพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษาด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของสภาคณาจารย์ที่จะศึกษาระเบียบและข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา และในกรณีที่เห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด ให้จัดทำข้อเสนอแนะพร้อมเหตุผลต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๑ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน ที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการตรวจสอบระเบียบหรือข้อบังคับ ที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าระเบียบหรือข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้คณะกรรมการแจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๓ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และจะพ้นจากงานหรือราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษาประสงค์จะให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปเพื่อประโยชน์แก่การสอนและวิจัย หรือวิจัย และผู้นั้นยินยอม สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่บุคคลนั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ได้

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ซึ่งจะได้รับการพิจารณาให้ปฏิบัติงานหรือรับราชการอยู่ต่อไปตามวรรคหนึ่ง ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือมีความชำนาญเฉพาะด้านหรือมีทักษะพิเศษที่ใช้ในการปฏิบัติงานสูง

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง จะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มสายงานบริหารในระหว่างการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการมิได้

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติราชการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการตามมาตรานี้ทุกปี และในปีใดที่ไม่ผ่านการประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะเกษียณอายุได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

กลุ่มสายงานและตำแหน่งในกลุ่มสายงาน

มาตรา ๓๔ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็นสามกลุ่มสายงาน ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มสายงานวิชาการ ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอน และวิจัย หรือวิจัย

(๒) กลุ่มสายงานบริหาร ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่ด้านการบริหาร

(๓) กลุ่มสายงานสนับสนุน ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่สนับสนุน การปฏิบัติงานของกลุ่มสายงานวิชาการหรือกลุ่มสายงานบริหาร

มาตรา ๓๕ กลุ่มสายงานวิชาการมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากงานหรือออกจากราชการ

มาตรา ๓๖ ในการบรรจุผู้ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นอยู่แล้ว เป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงาน วิชาการได้ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๓๗ กลุ่มสายงานบริหารมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
 (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง
 หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่คณะกรรมการกำหนด
 (๘) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
 การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)
 หรือ (๖) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง
 ตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารตาม (๗) หรือ (๘) ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด
 เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๘ กลุ่มสายงานสนับสนุนจะมีตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
 สภาสถาบันอุดมศึกษา แต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด
 การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
 มาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน
 เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน เงินเพิ่ม และสิทธิประโยชน์

มาตรา ๓๙ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดกรอบอัตรากำลังที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา
 กรอบของตำแหน่ง อันดับเงินเดือนของตำแหน่ง ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง และ
 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งโดยคำนึงถึงการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความมีประสิทธิภาพและ
 คุ่มค่า ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

กรอบอัตรากำลังตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว
 ให้ใช้บังคับได้เป็นเวลาสี่ปี และให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษาตามกรอบอัตรากำลัง
 ที่กำหนดไว้

ในระหว่างที่รัฐยังจัดสรรงบประมาณให้ไม่เต็มตามกรอบอัตรากำลังตามวรรคหนึ่ง
 สถาบันอุดมศึกษาจะใช้เงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้มีอัตรากำลังตามที่จำเป็นไปพลางก่อนก็ได้

สถาบันอุดมศึกษาจะมีบุคลากรเกินกรอบอัตรากำลังมิได้

ให้สถาบันอุดมศึกษาเสนอกรอบอัตรากำลังต่อคณะกรรมการเพื่อขอความเห็นชอบ ไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่กรอบอัตรากำลังเดิมสิ้นอายุ และเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันแล้ว คณะกรรมการยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

สถาบันอุดมศึกษาใดไม่เสนอกรอบอัตรากำลังตามวรรคห้า ให้ใช้กรอบอัตรากำลังเดิมต่อไปอีกสี่ปี

มาตรา ๔๐ อัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนของพนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้องคำนึงถึงการที่พนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ สวัสดิการ และการรักษาพยาบาลที่ข้าราชการได้รับ และแรงจูงใจที่จะให้ผู้มีคุณภาพสูงในการมาปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารตามมาตรา ๓๗ (๑) ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษางดการปฏิบัติ หน้าที่ในกลุ่มสายงานวิชาการนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารนั้น ในกรณีดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารตามมาตรา ๓๗ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) จะต้องงดการปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มสายงานวิชาการหรือไม่ เพียงใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ สภาสถาบันอุดมศึกษา

ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารตามวรรคสอง ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดิม ที่ตนดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้น และอาจได้รับ เงินค่าตอบแทนอื่นเพิ่มเติมจากที่ได้รับจากเงินงบประมาณแผ่นดินตามอัตราที่สภาสถาบันอุดมศึกษานั้น กำหนดโดยจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้นได้

มาตรา ๔๑ การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้เงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

สถาบันอุดมศึกษาใดมีเงินงบประมาณที่จัดสรรในหมวดเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน สำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเงินเหลือจ่าย ให้สถาบันอุดมศึกษานำเงินเหลือจ่ายนั้น ไปเป็นเงินสมทบเป็นเงินสวัสดิการภายในสถาบันอุดมศึกษาหรือเงินสำรองเลี้ยงชีพตามวัตถุประสงค์ได้ โดยไม่ต้องนำส่งคืนคลัง

มาตรา ๔๒ หลักเกณฑ์และวิธีการในการโอนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

การส่งโอนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๓๗ (๑) เฉพาะเงินเดือน ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา

การส่งโอนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษานอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัย หรือสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มขึ้น ตามกฎหมายหรือตามมติคณะรัฐมนตรี ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัย หรือสิทธิประโยชน์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน และให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เพื่อความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการปรับเพิ่มค่าจ้างหรือค่าตอบแทนของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาในอัตราเดียวกันด้วย

มาตรา ๔๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๔

วินัย จรรยาบรรณ และการรักษาวินัยและจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๕ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษา วินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๔๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาต้อง

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาและประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ นโยบายของรัฐและมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนระเบียบหรือข้อบังคับ ของสภาสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับ วัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับงานหรือราชการอย่างเต็มที่ ไม่กระทำการใด อันก่อให้เกิดการแตกความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการระหว่าง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

(๔) ไม่นำความอันเป็นเท็จหรือข้อมูลที่รู้อยู่แล้วว่าไม่ถูกต้องไปฟ้องต่อศาลปกครอง หรือร้องเรียนต่อหน่วยงานอื่น

(๕) รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

(๖) ไม่ทุจริตต่อหน้าที่

(๗) ไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๘) ไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสีย ความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๙) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

(๑๐) ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะ เป็นการคุกคามทางเพศ ต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา นิสิต หรือนักศึกษา

(๑๑) ไม่กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การรายงานโดยปกปิดหรือละเลยข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้ง ให้ถือว่าเป็นการ
รายงานเท็จ

มาตรา ๔๗ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา
ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย
การกระทำใดที่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่
คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติตน
ตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็น
และข้อเสนอแนะของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย
จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดให้ถือว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด
เป็นการกระทำผิดวินัยหรือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด
ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นการกระทำผิดวินัยหรือการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการ
ทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นการกระทำผิดวินัย
ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งถูกตักเตือน
สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน
ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลา
ที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใดรู้หรือควรรู้ถึงมูลเหตุหรือข้อกล่าวหาว่า
บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง แต่เพิกเฉยหรือละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้าง
ในสถาบันอุดมศึกษานั้น ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาโดยกล่าวหาว่าผู้ใต้บังคับบัญชา
ประพฤติผิดจรรยาบรรณ กระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยปราศจากมูลอันอาจอ้างได้
โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๑ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๕๒ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่า บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่ชักช้า เว้นแต่การกระทำความผิดวินัยที่มีโทษการกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด ผู้บังคับบัญชา จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวน เบื้องต้นว่าข้อกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้ แต่การสืบสวนเบื้องต้นต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย การขยายระยะเวลาการสอบสวนทางวินัย และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษา กำหนด

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย คำว่าผู้บังคับบัญชาตามมาตรานี้ ให้หมายถึงนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้บังคับบัญชาจะขยาย ระยะเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน ในกรณีที่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้เสนอขอ ขยายระยะเวลาจากสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาขยายระยะเวลาได้ไม่เกินคราวละ หนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๕๔ ในระหว่างการสอบสวน บุคคลใดจะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างเพื่อดำเนินการใด ๆ ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งคำสั่งนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๖ ให้กรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนทางวินัย และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๗ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งพ้นจากงานหรือราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากงานหรือราชการได้ แต่ต้องเริ่มดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากงานหรือราชการ

มาตรา ๕๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนมีอำนาจดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่งอยู่ในระหว่างการถูกสอบสวนก่อนโอน ให้สถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ให้แจ้งผลให้สถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนเพื่อดำเนินการส่งลงโทษต่อไป

หมวด ๖
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๕๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด ถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๖๐ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๖๑ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ สภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

มาตรา ๖๒ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ สภาสถาบันอุดมศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกระทำหรือได้รับคำสั่ง

มาตรา ๖๓ การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๐ การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๑ และการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๒ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับตามวรรคหนึ่งซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน และให้นำความในมาตรา ๖๐ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑

การบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๖๔ การสั่งบรรจุบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี เว้นแต่การแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้รัฐมนตรีนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ การบรรจุบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มสายงานวิชาการ โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบคัดเลือก เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ใช้วิธีคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดก็ได้

(๒) กลุ่มสายงานสนับสนุน โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบแข่งขันเป็นการทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ใช้วิธีสอบคัดเลือกก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดสรร เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชี ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการจะกำหนดมาตรฐานเพื่อให้เป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า ความจำเป็น ประโยชน์ และประสิทธิภาพที่สถาบันอุดมศึกษาจะได้รับ

มาตรา ๖๖ บุคคลซึ่งจะได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีอายุ ไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ มีสัญชาติไทย เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๔) เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่น ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ ในพรรคการเมือง

(๖) ได้รับหรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐ

(๙) เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ เข้าปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือกระทำการทุจริตในการเข้าสู่ตำแหน่ง

ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือจำเป็น สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจอนุมัติให้บรรจุ ผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้

มาตรา ๖๗ เมื่อได้แต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการบรรจุให้ดำรง ตำแหน่งใดแล้ว ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้ สำหรับตำแหน่งนั้น เว้นแต่การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ ในอาชีพหรือวิชาชีพเป็นที่ประจักษ์ให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการเพื่อประโยชน์แก่การสอน

และวิจัย หรือวิจัย สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นก็ได้

การรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๖๘ ผู้ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้นตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เว้นแต่ผู้นั้นเคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน สถาบันอุดมศึกษาจะไม่ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ก็ได้ตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือไม่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ให้ถือว่าไม่เคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ การรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๖๙ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดำรงตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๓๙

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๑๑ (๗)

ในกรณีที่มิได้กฎหมายกำหนดให้องค์กรอื่นมีอำนาจรับรองคุณวุฒิเพื่อการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งใดเป็นการเฉพาะแล้ว ให้ถือว่าคุณวุฒิที่องค์กรนั้นให้การรับรองเป็นคุณวุฒิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๑๑ (๗) แล้ว

มาตรา ๗๐ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานไม่เต็มเวลาได้ตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการจะวางมาตรฐานการจ้างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานไม่เต็มเวลาเพื่อเป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๗๑ การเลื่อนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ แต่งตั้งผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

การออกจากงาน

มาตรา ๗๓ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๖
- (๔) ถูกสั่งให้ออกเพราะผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดตามมาตรา ๒๒
- (๕) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘
- (๖) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๗๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงานตามมาตรา ๗๓ (๔) เนื่องจากไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ ให้มีสิทธิทักท้วงการประเมินดังกล่าวต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีได้ทักท้วงภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้ทักท้วงภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของการประเมิน หากเห็นว่าการประเมินมีความถูกต้อง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นออกจากงาน แต่หากสภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการประเมินและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องหรือเป็นธรรมต่อไป

มาตรา ๗๕ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก การสั่งให้ออก และการจ่ายค่าชดเชย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี มีได้อนุญาตให้ลาออกภายในเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่พ้นสัปดาห์วันนับแต่วันที่ขอลาออก พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการจะลาออก ในระหว่างภาคการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และการลาออกนั้น ไม่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา หรือได้ชำระค่าปรับตามที่กำหนด ในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาแล้ว

มาตรา ๗๖ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงาน ก่อนครบระยะเวลาตามสัญญาได้

ในกรณีที่มีการสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้รับค่าชดเชยตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่า ค่าชดเชยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๗๗ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน และเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารแล้วโดยไม่มีความผิด หากผู้นั้นแสดงความจำนงจะขอกลับเข้าทำงานในสถาบันอุดมศึกษา นั้นต่อไปภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร และสถาบันอุดมศึกษามีความประสงค์ จะรับบุคคลนั้นกลับเข้าทำงานก็ให้บรรจุผู้นั้นกลับเข้าทำงานได้ โดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติงานอีก และบรรดาสัทธิทั้งปวงที่บุคคลนั้นมีอยู่ก่อนถูกสั่งให้ออกจากงานเพื่อไปรับราชการทหารให้ยังคง มีอยู่ต่อไป

มาตรา ๗๘ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการ หากไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ สั่งให้ผู้นั้น ออกจากงาน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและสมควร สภาสถาบันอุดมศึกษาจะมีมติเป็นอย่างอื่นตามที่ เห็นสมควรก็ได้

(๑) อาจารย์เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ระยะเวลายี่สิบปีให้ขยายเป็นเจ็ดปีสำหรับผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

(๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เป็นรองศาสตราจารย์ ภายในเจ็ดปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้วให้

สถาบันอุดมศึกษาต่อสัญญาจ้างงานผู้นั้นเกษียณอายุ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์การประเมินที่สถาบันอุดมศึกษา กำหนด

ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้อาจารย์ไปศึกษาต่อเพื่อให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการไม่นับระยะเวลาที่อาจารย์ผู้นั้นได้รับอนุมัติ ให้ไปศึกษาต่อรวมในการคำนวณระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) ก็ได้

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้น้อยกว่าได้ แต่ต้อง สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจขยายให้ได้ แต่ไม่เกินสามปี สำหรับกรณีตาม (๑) และไม่เกินสี่ปีสำหรับกรณีตาม (๒)

สภาสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในโรงเรียนสาธิตให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๙ การออกจากงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการ ตำแหน่งศาสตราจารย์หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงทราบ

มาตรา ๘๐ ข้าราชการผู้ใดลาออกจากราชการเพื่อบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ในกลุ่มสายงานวิชาการ และได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มสายงานวิชาการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลาออกจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทน

ส่วนที่ ๕

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๘๑ การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๒ ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละกลุ่มสายงานตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานใด ตำแหน่งใด จะได้รับเงินเดือนเท่าใดตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎที่คณะกรรมการกำหนด

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาท้ายพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดำรงตำแหน่งกลุ่มสายงานใด ตำแหน่งใด จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ท้ายพระราชบัญญัตินี้ในอัตราใด ให้เป็นไปตามกฎที่คณะกรรมการกำหนด

เงินประจำตำแหน่งตามมาตรานี้ ไม่ถือเป็นเงินเดือนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๘๓ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๕ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามความจำเป็นก็ได้ โดยหากเป็นการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง หรือเงินประจำตำแหน่งเพิ่มไม่เกินร้อยละสิบของเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง และเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูง และเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง การปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีที่ได้รับ การปรับใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๖ ให้นำความในมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ มาใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม โดยอำนาจของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามมาตราดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๗ การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในต่างสถาบันอุดมศึกษา อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ ทั้งสองฝ่ายยินยอมในการโอนและเจ้าตัวสมัครใจ

(๒) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการในต่างสถาบันอุดมศึกษา หรือการโอนผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการของหน่วยงานของรัฐไปดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานบริหารในต่างสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การรับโอนข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและมีใช้ข้าราชการการเมือง และการรับโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๙
- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๘๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสุดท้าน

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
- (๒) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๑

(๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๕) มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจ ของทางราชการ

(๗) ไม่ได้ตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๗๘

(๘) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัย อย่างร้ายแรงได้ แต่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

กรณีใดจะถือเป็นกรณีตาม (๑) (๒) (๔) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๘๑ ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจขอกลับ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ออกจากราชการเมื่อถูกสั่งให้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความผิด

(๒) ออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้เว้นเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการไปด้วยเหตุใด ๆ อันมิใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่าง ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การกลับเข้ารับราชการ การนับวันรับราชการ และเงินเดือนที่จะได้รับของผู้ขอกลับ เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งแต่ละกรณี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๙๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภาสถาบันอุดมศึกษาทราบ ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษมิได้ดำเนินการทางวินัย หรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรมดา จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

มาตรา ๙๓ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาที่มีใช้ส่วนราชการด้วย การใดที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการนั้น ไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๖

ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๙๔ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง เงินเดือนหรือค่าจ้าง และประโยชน์อื่นใด การกำกับหรือควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ การพ้นจากงาน และเรื่องอื่นตามความจำเป็น

การจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มสายงานตามมาตรา ๓๔ จะกระทำมิได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๕ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อน

ในกรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้ถือว่ากฎหมาย ดังกล่าวหมายถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการ บริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๖ ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบัน อุดมศึกษาแล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ที่ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ ในกลุ่มสายงานวิชาการหรือกลุ่มสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ไม่ว่าจะเรียกผู้นั้นว่าลูกจ้าง พนักงานราชการ หรือชื่ออื่นใด ได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพ มาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ที่ซึ่งแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ซึ่งผ่านการประเมินหรือการทดสอบตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษา กำหนด เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผ่าน การประเมินหรือการทดสอบดังกล่าว โดยให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์อื่น และสวัสดิการตามพระราชบัญญัตินี้แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม และภายใต้บังคับมาตรา ๙๙ ให้ถือว่าระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาก่อนการเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาในฐานะพนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การทำสัญญาจ้าง การบรรจุและแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของผู้ซึ่งเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง ผู้ใดมิได้แสดงเจตนา เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และภายในระยะเวลา ที่กำหนด หรือไม่ผ่านการประเมินหรือการทดสอบ ให้ผู้นั้นปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปตามสัญญาที่ทำไว้กับ

สถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่จนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา นั้น แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาดังกล่าวแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสัญญาจ้างบุคคลนั้นมิได้

มาตรา ๙๙ การนับระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๗๘ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่สถาบันอุดมศึกษา นั้น จะมีข้อบังคับทำนองเดียวกันอยู่ก่อนแล้ว ก็ให้เป็นไปตามข้อบังคับนั้น

มาตรา ๑๐๐ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาและเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมแสดงเจตนาว่าประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไปหรือไม่ ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาตามวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและผู้ประกันตนรายใดไม่ได้แสดงเจตนาว่าประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้ถือว่า การเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมของผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง และให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีหนังสือแจ้งให้สำนักงานประกันสังคมทราบ

ให้สำนักงานประกันสังคมคืนเงินสะสมให้แก่ผู้ซึ่งการเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมสิ้นสุดลงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ส่วนเงินที่รัฐบาลและสถาบันอุดมศึกษาในฐานะนายจ้างจ่ายสมทบให้แก่สำนักงานประกันสังคมเพื่อผู้ นั้น ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๒๗ ในกรณี สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจมีมติให้ใช้เงินดังกล่าวเพื่อใช้ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ด้วยก็ได้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมต่อไป ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และยังมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ให้การพิจารณา

วินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์นั้นดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๑๐๓ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการ ประการใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๔ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับของ สภาสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี